

آمایش سرزمین رویکردی برای مقابله با بحران کم آبی

حامد ایزدی^۱ و بهمن خسروی پور^۲

۱- دانشجوی دکتری رشته ترویج و آموزش کشاورزی و توسعه دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان
(hamedizadi541@yahoo.com)

۲- استاد گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، اهواز، ایران

چکیده

کمبود آب یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های قرن حاضر و آینده است. کم آبی یکی از عوامل اصلی تهدیدکننده‌ی بقاء بشر و اکوسیستم‌های طبیعی است. به طوری که امنیت غذایی، بهداشت انسان‌ها و اقتصاد کلان تحت تأثیر کمبود آب به شدت صدمه می‌بینند. آمایش سرزمین به عنوان راه حلی برای مسائل و مشکلات کشور بوده و مهم‌ترین رویکرد برنامه‌ریزی در غالب کشورهای جهان است. برنامه‌ریزی آمایشی با بررسی و مطالعه خصوصیات و ویژگی‌های کلی فضای کشور و بازیافت قابلیت‌ها در نواحی مختلف آن راه حلی برای توزیع مناسب الگوهای توسعه و استقرار فعالیت‌های اقتصادی اجتماعی و فضایی ارائه می‌نماید. بنابراین آمایش سرزمین نقش مهمی در مباحث مرتبط با منابع آب دارد. سیاست‌های آمایش سرزمین می‌توانند در حفظ منابع آب، کمک شایانی کنند. این پژوهش به شیوه مروری و تحلیلی با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و استفاده از منابع اینترنتی تدوین شده و به دنبال بررسی نقش آمایش سرزمین در بحران کم آبی است. با توجه به مشکلات آبی کشور توجه به سند آمایش سرزمینی با هدف تأمین آب کشور ضرورت دارد؛ با در نظر گرفتن این مهم می‌توان مناطق کشور را از لحاظ منابع آبی مورد ارزیابی قرار داد و در جهت رفع مشکلات موجود برنامه‌ریزی کرده و با ارائه خدمات درخور و مناسب در رسیدن به مدیریت بهینه و پایدار آب نقش بسیار مفید و اثرگذاری ایفا کرد.

واژه‌های کلیدی: کم آبی، آمایش سرزمین، پیامدهای کم آبی